

# KALVÍNSKE HLASY

ÚRADNÝ ORGÁN  
REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU



Ročník LXXXVII.

Číslo 4.

Komárno, apríl 2016

Cena 30 centov

## ŽIVOT IDE ĎALEJ?

*Non plus ultra*, teda *niet východiska* – hlásali pre cestujúcich loďou už pred niekoľkými stáročiami gibraltárske skalnaté tiesňavy označované za Heraklove stĺpy. Nie je nič, kvôli čomu by sa oplatilo odtiaľto plachtiť ďalej. Toto tu je koniec sveta.

**D**o konca 15. storočia tomu každý veril. Kým sa Kolumbus nevybral na západ, a po príchode domov jeho informácie o objavení novej časti zeme zrazu všetko zmenili. Stalo sa zrejším, že *plus ultra*, teda dá sa ísť ďalej. (Toto oznamuje nápis na erbe Španielska až do dnešného dňa). Čo teda môže byť po smrti, za „vodami smrti“? Pokúšal sa uhádnuť človek všetkých čias počas tisícok rokov. Čo sa stane s našimi zosnulými blíznymi? Či naozaj nie je cesta ďalej? Ani zo starozákonných vyhlásení to jednoznačne nevyplýva. Ale vtedy, keď Boh v plnosti času zoslal svojho jednorodného Syna, sa po Jeho smrti na Golgote na tretí deň stalo úplne jednoznačným, že máme možnosť ísť ďalej! Je život – večný život – po smrti.

Nachádzame sa po sviatku vzkriesenia a pred sviatkom nanebovstúpenia. Podľa evanjeliových svedectiev sa Ježiš po svojom vzkriesení viackrát zjavil svojim učeníkom. Mohli zažívať Jeho prítomnosť, opäť sa mohli radovať a uistiť o tom, že učenie nášho Pána o Jeho vlastnom vzkriesení bolo skutočne pravdivé. Všetko bolo pripravené pre to, aby svoje skúsenosti mohli odovzdať ďalej, tešiť sa pred inými, mohli vydávať svedectvo o vzkriesení Pánovi a o pravdivosti Jeho učenia. Naproti tomu v 21. kapitole Jánovho evanjelia čítame, že Šimon Peter s niekoľkými ďalšími učeníkmi ide loviť ryby. Môžeme mať pocit, že to nerobia s cieľom relaxovať. O niekoľkých z nich vieme, že aj pred svojím povoláním boli rybármi. Nerobia nič iné, len sa vracajú ta, odkiaľ vyšli. Áno. Oni vyvolení.

**T**ýmto svojím skutkom akoby nám odkazovali, že oni považujú Ježišovo učenie za pravdivé, aj Jeho vzkriesenie je pre nich jednoznačné, vedia i to, že po smrti ešte niečo nasleduje, ale život musí ísť ďalej. Pre nich je naozaj bezpečnou vecou ovocie práce ich dvoch rúk, veď sem i tam s povolaním, oni by mohli aj zomrieť od hladu. Ježiš už nie je s nimi, život, na ktorý si s Ním zvykli, už nepokračuje.

Teraz, než by sme nad nimi lámali palicu, skúsme sa zamyslieť nad sebou. Vieme, že aj po smrti niečo nasleduje, máme dôvod na radosť. Aj nám to bolo zvestované vo

(Pokračovanie na str. 2)

## Oblak pred slnkom

V krásne jasné ráno prebúdajúcej sa jari, keďže slnko žiarilo a vo vzduchu sa niesla vôňa jari, ľahšie ukrajoval z kilometrov, s úsmevom kráčaľ ďalej. Je pravda, že jeho prvá hodina bola dosť nudná, ani na druhej sa nič vzrušujúce neudialo, ale v ten deň ani to nevadilo: Je tu jar! Z automatu na kávu nedostal vyplatenú kávu. To nič! Nedomolí, aby sa jeho pokazila nálada. Skúsi to v meste, bude mať totiž voľnú hodinu. Ako si tak vykračoval, z okna istej základnej umeleckej školy začul krásnu melódiu, ako sa preplietala so zvukmi jari. Zastal a pozrel sa na hodinky. Krátky pôžitok sa ešte zmestí – myslel si. Prešiel cez bránu, na chodbe zastal pred dverami, spoza ktorých bolo počuť zvuk klavíra. Pekné! Pomyslel si. – Mladý muž! Hľadáte niekoho? – oslovil ho vrátnik. – Ďakujem, nie. Len si vychutnávam zvuky. – To sa tu nerobí! Nikto cudzí sa tu nemôže zdržovať bez povolenia riaditeľa. – Ale ja tu len stojím a počúvam – skúšal. – Odíďte, alebo zavolám políciu! – vyhrážala sa „moc“, ktorá vyzerala, že nestrpí odpor. Ako tak kráčaľ späť, jarný jas sa akosi vytrácal. Vchádzajúc cez hlavný vchod si práve všimol, nakoľko mu dokázalo pokaziť náladu správanie vrátnika, keď... – Prečo ste nechali otvorené dvere? – pokarhal ho vrátnik pri bráne univerzity. – Lebo som sa naučil, že dvere mám nechať vždy v takom stave, v akom som ich našiel. Myslel som si, že vetráte. – Mám dosť múdrych študentov! – hundral „múdro“ vrátnik. – Aj tebe sa niekedy stáva, že si večer pomyslíš, škoda bola ráno vyjsť z domu? – opýtal sa večer mamy. Jeho mama citovala kazateľa: „Nič nové pod slnkom!“

Lucia Kis

Anna Sláviková

## Hľadám Ťa

*Hľadám Ťa, Bože môj,  
v úprimnej prostote,  
uzrieť Tvoje svetlo  
čo í len v zákmito.*

*Ukryť sa pred skazou  
mať nad sebou strechu  
nedať príležitosť  
otvoriť sa hriechu.*

*Hľadám Ťa, Bože môj,  
v každej maličkosti  
Tvoju silu cítim  
v údoch, v srdci, v kosti.*

*Narodiť sa a žiť  
nie je samozrejmosť.  
Je v tom prejav lásky  
je to Tvoja milosť.*

*Pomôž mi, Bože môj,  
byť pri Tebe stále,  
veriť, dúfať, tešiť sa  
mať istotu v sile*

*čo vychádza z Teba  
môj radca a Pane,  
nech len to, čo Ty chceš,  
len to nech sa stane.*

## ŽIVOT IDE ĎALEJ?

(Dokončenie zo str. 1)

veľkonočnom evanjeliu. Ale Veľká noc sa skončila. Možno si v srdci zachováваме nejakú potešujúcu nádej, ktorá v nás vzbudzuje nádej, či nejaké učenie z toho, čo odznelo na sviatočných bohoslužbách, niečo v zmysle odpustenia hriechov, vzkriesenia, vykúpenia, večného života... a to je všetko.

kejšto forme všedného života nezažíva Božiu prítomnosť. Kto by nebol počul o smútiacich, ktorých nemožno potešiť, o tých, ktorí uprostred skúšok stratili vieru, o tých, ktorí Pána Boha berú na zodpovednosť za svoju beznádej a frustráciu. Bez Ježiša je človek v záujme svojho uplatnenia schopný dostať zo seba len toľko. V takejto forme sa naozaj nedá ísť ďalej. Pozem-



Obklopa nás trápenia, výzvy, skúšky všedných dní, a čo povieme? To isté, čo aj učeníci zvestovali svojimi skutkami: dá sa ísť ďalej, ale dôležitejšie je živobytie. Dá sa ísť ďalej, ale v živote je dôležitejšie udržanie pozície, vybojovanej lakťami. Dôležitejšie, nado všetko dôležitejšie je stáť oboma nohami v realite.

Dôsledky takéhoto zmýšľania sú bolestivé. Strata nádeje, zatvrdnutosť a bezvýchodiskovosť čakajú na každého, kto v ta-

ský život sa dostáva na dno. Mnohí sa raz vydali na cestu s Ježišom, ale kvôli niečomu stratili svoj cieľ. Toto nazývame strateným stavom. Ale „Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo zahynulo“ (Lk 19,10).

Pomaly sa pre učeníkov končí noc strávená rybolovom na mori. Ani napriek ich všemožnému úsiliu sa im nepodarilo nič uloviť, a vtedy ich Nieкто oslovil z brehu: „Deti, máte niečo zjesť?“ (Jn 21,5a). Bol

## Pred tvárou Hospodina

Milostivý, dobrotivý a preláskavý Pane Ježiši Kriste! Aký hriešny je môj život v porovnaní s Tvojím svätým žítím! Ty dobrotivý a krotkého srdca, odpusť mi moje hriechy a prehliadni moje viny. Ty moje večné útočisko, moja láska a nádej, moja česť a hrdosť. Tvoj život bol iba samá láska, miernosť a pokora. Daj, aby som bol s Tebou jeden duch, jedno telo, jedna duša, aby som žil v Tebe a Ty vo mne. Daj, aby som Ťa znal a miloval, aby som žil takým životom ako Ty. Ty si moje svetlo, svieť vo mne, Ty si môj život, ži vo mne, Ty si moja radosť, raduj so vo mne. Ja som Tvoj príbytok, privlastni si ma celkom. Ty večná cesta, veď ma, Ty večná pravda, uč ma, Ty večný život, občerstvuj ma. Ty krásny, dokonalý obraz Boží, obnovuj denne moje telo, ducha a dušu podľa svojho obrazu, aby som sa stal dokonalým. Amen.

**Johann Arndt**

to Ježiš. Touto priemerne sa zdajúcou otázkou konfrontoval svojich povolanych s tým, že bez Neho nie je možné ukázať výsledok. Neobviňoval im, len im pokorne poradil: „Spustite siete napravo od loďe“ Výsledok: 153 veľkých rýb. Podvoľiac sa Božiemu slovu, sa učeníci stali účastníkmi nového zázraku.

Žiť s Ježišom, hľadiť na Neho a na Neho sa spoliehať, Jemu slúžiť – ak sa toto všetko snúbi, existuje východisko. Dá sa ísť ďalej. Jasne zvestoval, že Jeho nasledovanie si vyžaduje ľudskú poslušnosť, úplné sebazaprenie. Poslanie svojich učeníkov všetkých čias zhŕňa v tom, aby boli svetlom sveta, soľou zeme, Jeho svedkami do posledných končín zeme.

Jeho vzkriesenie otvorilo aj pre nás nové obzory. My, ktorí žijeme po prvých Turícach, už vieme, že svojim Duchom žije medzi nami a v nás, aby nám do srdca dal silu, vytrvalosť a nádej k zachovaniu nášho kresťanského poverenia.

V pokore a kajúcnosti však musíme vyznať aj to, že sila Ducha je často slabá a bezmocná v našom srdci.

Preto je potrebné, aby sme Ho aj my opakovane v pokore prosili: *Pane, povzbuduj našu vieru. Aj keď sme neraz zaváhali a boli sme Mu neverní, milujeme Ťa, lebo vieme, že z nášho zlyhania nás môžeš pozdvihnúť jedine Ty a môžeš nás učiniť svedkami nového života.*

**Tibor Partí**



## VZDELANIE VO VIERE (XXIV.)

### Svätá večera Pánova

Večera Pánova má v našom kresťanskom živote nenahraditeľný význam. Sviatosť večere Pánovej prijímame prakticky od konfirmácie až po smrť. Je povzbudením v každom čase pre každého veriaceho. Sviatosť je vysluhovaná už tisíce rokov a stále má život, lebo žije jej darca Pán Ježiš Kristus. Ján Kalvín vložil túto sviatosť spôsobom sebe vlastným a vo Vzdelaní vo viere poukázal na jej tajomnosť, ale tiež na cieľ večere Pánovej.

*„Potvrzuje nám, že telo Pána bolo za nás jedinečne dané tak, že je teraz našim a zostane ním ustavične, Jeho krv bola za nás jedinečne preliata tak, že je a zostane našou ustavične. Znamením sú tu chlieb a víno. Nimi nám Pán sprítomňuje pravé, avšak duchovné obecenstvo svojho tela a svojej krvi.“*

Večera Pánova sa nám vždy stáva potvrdením, že sa skutočne obetoval za nás Pán Ježiš Kristus. Kalvín napísal, že večera Pánova nás uistuje o Kristovej blízkosti, o Jeho bohatstve, ktoré sa nám predkladá: *„Ako by nám bol pred očami a ako keby sme sa Ho dotýkali“*.

*„Chlieb a víno predstavujú telo a krv Kristovu, aby sme sa poučili, že sú nielen naše, ale sú nám pre život a za pokrm. Keď teda vidíme, že chlieb je posväcovaný ako Kristovo telo, hneď si musíme spomenúť na túto podobnosť: Tak ako chlieb živí, udržiava a zachováva život nášho tela, tak je telo Kristovo výživou i ochranou nášho duchovného života. Potom sa nám predkladá víno na znamenie krvi, musíme podobne pamätať, že taký úžitok, aký dáva víno telu, dostávame duchovne z Kristovej krvi.“*

Znamená v chlebe a vo víne sú čisto biblické. Chlieb – a rovnako ani víno – sa nevytvára bez Božieho požehnanie a bez ľudskej kooperácie, práce. Týmto znameniam dobre rozumieme, lebo sú z Boha a tiež na ľudský spôsob. Znamenajú obecenstvo, spoločenstvo lásky a vzájomnosti. Máme aj samostatnú večeru Pánovu na Nový chlieb a na Nové víno.

Podľa Kalvína nás večera Pánova poúča, aká veľká je Božia štedrosť k nám. Takto musíme vnímať túto sviatosť, dokonale a nekonečnú milosť Božiu. Máme účasť na Božej nevýslovnej starostlivosti, akú si vôbec nezaslúžime, preto reformátor nezabúda upozorniť na našu vďaku.

*„Aby sme neboli nevďační za takú jasnú dobrotivosť, ale radšej ju velebili chválami, aké jej náležia, a oslavovali ju konaním vďačnosti. Ďalej nás nabáda, aby sme sa navzájom zomkli v takú jed-*

*notu, akou sú navzájom spojené údy jedného tela.“*

Vďačnosť je charakteristickým rysom kresťana. V našich životných prejavoch má byť teda vďačnosť za večeru Pánovu. Ďakuje hlavne ten človek, ktorý si uvedomuje bohatstvo a slávu večere Pánovej. Niekedy málo zvažujeme, aké udalosti sú okolo nás, ktorých sme súčasťou. Ohurujú nás mnohé správy zo sveta, aj keď z nich vysvitá ľudská pýcha alebo nenávisť. To, čo je sväté, skôr pokladáme za všedné a neurčité. Za prázdne a príliš chudobné. Žijeme pomýlene a bezbreho. Reformátor ukladá povinnosť viac ďakovať Bohu, že nedopúšťa na nás trest v takej miere, ako by sme si zaslúžili. Cirkev je telo Kristovo, On trpel za nás! Jeho telo je oslávené, vzkriesené. Tak je

Večera Pánova teda neprináša osoh a obdarovanie len pre jednotlivca, ale vytvára a zjednocuje Boží ľud pod vládou Kristovou. Pri nej berieme na seba záväzok, že budeme ochotne plniť svoje predsavzatia pred Bohom. Dovoľávame sa Jeho pomoci do nášho života. Ak chceme plniť, čo sme sľúbili, musíme sa za to aj modliť. Musíme prosiť o Božiu pomoc, ktorá nás posilní v stálych alebo v náhlych slabostiach. Kristus nám dáva svoj príklad! Jeho vzor sa dá stále aplikovať do každej situácie. Málo si to uvedomujeme, ale vždy ide o to, ako sa kresťanský zachováme. Ide o to doma, na ulici, v práci, štáte, zbore. Ak chceme slúžiť Kristovi, slúžime bližným. Taká je cesta živej viery. V pohľade viery na Pána Ježiša poznávame Jeho obetavosť



Foto: László Szarvas

vzkriesená i cirkev a sviatosť, ktoré v nej žijú. Svätá večera Pánova sa vysluhuje jedine v cirkvi, to dáva jej pôsobnosť a je to jej poslaním od Pána. Preto reformátorov dôraz na jednotu. Do jednoty sa máme zomknúť. Je medzi nami jednotu? Vieme, že sme jedným telom? Ešte je bolesť a telo bez jednoty sa trápí.

*„Veru, žiadny osteň by nás nemohol bodavejšie a účinnejšie poháňať a podnecovať medzi nami spoločnú lásku ako skutočnosť, že Kristus tým, že sa za nás vydal, nás nabáda nielen svojím príkladom, aby sme sa vzájomne jeden druhému dali a vydali, ale zjednotil sa s nami všetkými, učinil nás v sebe všetkých jedno.“*

pre iných. On predsa sám seba zaprel a ponížil sa až na Golgotu.

Večera Pánova prehlbuje našu vieru, predchádza jej pokánie, ľútosť nad hriechom. Katechizmus nás učí, že dobrý kresťan sa jej zúčastňuje pri každej príležitosti. Na zborových vizitáciách sa o nej hovorí, rozoberá sa účasť na večeri Pánovej.

Ján Kalvín sa zasadzoval o čistotu prijímania večere Pánovej, aby vždy bola podľa Písma. Reformátori si v zápasoch zachovať večeru Pánovu tak ako ju poznáme, prežili mnohé príkoria. Ďakujeme Bohu za stôl plný milosti, za požehnaný chlieb a za požehnané víno. Ďakujeme, že sa môžeme zúčastňovať na tom, čo On dáva!

**Juraj Gajdošci**

„Keď vošiel do Kafarnauma, prišiel k nemu stotník a prosil ho: Pane, môj sluha leží doma ochrnutý a hrozne sa trápi. Ježiš mu odpovedal: Prídem a uzdravím ho. Stotník mu na to povedal: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Ale povedz iba slovo a môj sluha ozdravie. Ved' aj ja som podriadený človek a mne sú za- sa podriadení vojaci. Keď poviem jednému: Chod!, tak ide, a druhému: Pod!, tak príde, a svojmu sluhovi: Urob to!, tak to urobí. Keď to Ježiš počul, začudoval sa a povedal tým, čo išli za ním: Amen, hovorím vám, že u nikoho v Izraeli som nenašiel takú veľkú vieru. No hovorím vám, že mnohí prídu od východu i západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jákobom v nebeskom kráľovstve, ale synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy. Tam bude plač a škripanie zubami. Potom Ježiš povedal stotníkovi: Chod' a nech sa ti stane tak, ako si uveril. V tej chvíli jeho sluha ozdravel (Mt 8,5–13).

Milované sestry a drahí bratia!

Isto budete so mnou súhlasiť, keď poviem, že človek počas svojho života okúsi pocit hrejivého šťastia i horkosť zármutku. Radostné chvíle aj okamihy odpornej sklúčenosti musí človek zniesť na svojej ceste životom. Nemožno žiť bez smútku, a bolesť sa občas stane nevitánym hosťom v našich srdciach.



Každá ľudská bytosť sa musela, musí a bude musieť z času na čas podrobiť utrpeniu. Nezáleží na tom, či človek nosí kráľovskú korunu a panuje nad veľkým zástupom, alebo leží odtiaľ v rozodratých handrách žobraka. Každý aspoň raz musí piť z kalicha plného horkosti, pretože život na tejto zemi je bez zármutku nemožný.

Avšak horkosť bolesti občas môže spôsobiť stav hlbkej beznádeje, ktorá uvrhne trpiaceho do temnoty zúfalstva. Potom sa zdá, akoby temnota smútku mala vládnuť v srdci trpiaceho. Človek, preveľmi smútiaci pre svoje utrpenie, čaká na zá-

## Kristus zachraňuje v ten najsprávnejší čas

chrancu, ktorý by mu pomohol. Priznajme si však fakt, že najhorlivejšie hľadali Pána Ježiša tí, čo prežívali trápenie a smútok.

### Záchrancu očakával aj stotník...

Záchrancu očakával aj stotník, ktorý mal chorého sluhu. Veru áno, horký zármutok sa stal hosťom aj v srdci stotníka, ktorého milovaný sluha bol pripútaný na lôžko. Medzi spomenutým vojenským veliteľom a jeho sluhom muselo prekviatať priateľstvo. Je isté, že kafarnaumský vojenský veliteľ mal veľmi rád svojho sluhu a sluha mal veľmi rád svojho pána, ktorý bol rímskym dôstojníkom.

Nefalšované priateľstvo medzi sluhom a jeho telesným pánom nebolo za vlády Rímskej ríše až také výnimočné. Často dochádzalo k tomu, že mocný pán našiel v osobe svojho služobníka dobrého priateľa a dôveroval mu. Dochádzalo dokonca až k prípadom, keď pán svojho otroka oslobodil a dal mu možnosť žiť slobodný život. Z kázňového textu sme sa však dozvedeli, že spomínaný služobník kafarnaumského stotníka nemohol plniť svoje povinnosti a stáť po boku svojho pána. Stotníkovi slúžiaci ochorel na neznámu chorobu alebo utrpel desivý úraz, pretože bol ochrnutý a na svojom lôžku pociťoval strašnú bo-

Chorí ľudia vtedy dúfali v amulety, zaklínadlá a kúzelné masti, ktoré mali pre-môcť chorobu. Keď nepomáhali liečivé prípravky, obracali sa vtedajší ľudia o pomoc v bolestiach a chorobe k pohanským modlám, ktorým sa prinášali obete. Dúfali, že obeťou uzmierené božstvo pohliadne láskavo na trpiaceho a dni plné zármutku zmení na mnoho požehnaných rokov života. Tie modly však boli iba remeselné dielo ľudských rúk, ktoré nijako nemohlo pomôcť človeku. Zdalo sa teda, že život stotníkovho sluhu sa chýli ku koncu a strašnej smrti.

### Dopočul sa však stotník...

Dopočul sa však stotník vo chvíli najväčšieho zármutku, že Pán Ježiš Kristus prišiel do galilejského mesta Kafarnaum.

Samotný Spasiteľ sveta vstúpil do mesta, aby zachránil každého, ktorý s úprimnou dôverou príde k Nemu. Nastala vhodná príležitosť: veľmajster lásky uzdravoval chorých a posadnutých v blízkosti stotníkovho domu. Všetky krásne prisľúbenia Hospodinove stali sa zjavné svetu v osobe Pána Ježiša Krista, pretože milosrdenstvo Pánovo nemalo zostať utajené. Naplnenie krásnych prisľúbení v osobe Pána Ježiša malo byť a má byť hlásané ako najnádhernjšia správa evanjelia.

Vieme, že nebola iná možnosť, ako pomôcť úbohému služobníkovi rímskeho dôstojníka: iba nesmierna moc slova Pána Ježiša Krista mohla navrátiť zdravie trpiacemu sluhovi. Iba milujúci Spasiteľ mohol uzdraviť chorého muža, ktorý bol pripútaný na lôžko krutou bolesťou. Všetky predošlé pokusy zachrániť stotníkovho sluhu zlyhali. Neuspeli liečiteľia so svojimi kúzelnými masťami, ktorými potierali telo úbohého chorého sluhu. Stroskotali snahy vtedajších miestnych lekárov, ktorí liečili pomocou prostriedkov vtedajšej primitívnej medicíny. Nepomohla smrť obetných zvierat, ktorých krv bola vyliata na oltári pohanských modiel, ktoré spodobňovali smiešne idey zbytočných bôžikov. Vo chvíli hlbokého zármutku uveril stotník, že Pán Ježiš je zachraňujúci Mesiáš, ktorý má plnú moc od najsvätejšieho Boha uzdraviť nielen telo, ale aj dušu človeka.

Uveril dôstojník rímskeho vojska, že milosrdný a dobrý Syn Boží pomôže aj jeho sluhovi, rovnako ako pomohol aj iným trpiacim.

### Prišiel zachrániť tých...

Najvznešenejší Pán Ježiš Kristus prišiel zachrániť tých, čo Ho z nádejou očakávali. Pán Ježiš prišiel pomôcť tým, čo dúfali. (Pokračovanie na str. 5)



(Dokončenie zo str. 4)

li v milosrdenstvo Hospodinovo. Zachraňujúci Spasiteľ sa s láskou skláňal k človeku, ktorý potreboval pomoc, aby si utláčaný zármutkom viac nezúfal. Pán Ježiš, ktorý bol tým najnádhernjším dôkazom lásky milujúceho Boha, zachraňoval svojou nesmiernou mocou mnohých chorých a bezbranných.

Pravý Syn Boha chcel zachrániť každého trpiaceho človeka, ktorý si uvedomoval svoju hriechnosť a slabosť svojho tela. Uveril stotník a nepochyboval, že Pán Ježiš Kristus je tým najvzácnejším prejavom Božej lásky. Uveril stotník v Pána Ježiša, ktorý sa v tele obetoval za nás všetkých, aby sme mohli mať nádej na časné uzdravenie a večné spasenie. Uveril a dúfal stotník v Spasiteľa sveta, pretože sa dopočul, že Pán Ježiš uzdravoval chorých na najrôznejšie neduhy s veľkou mocou, aby každý človek uveril v zachraňujúcu moc evanjelia.

Okamžite vyrazil stotník rímskeho vojska za Spasiteľom sveta, aby ho požiadal o uzdravenie svojho sluhu, pretože uveril, že Pán Ježiš Kristus je Ten, ktorý zachráni jeho služobníka. Pristúpil rímsky dôstojník ku vznešenému Spasiteľovi, aby predniesol svoju neskromnú prosbu. Pristúpil stotník k Pánovi Ježišovi a povedal: „Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a strašne sa trápi.“ Významná prosba, ktorá pochádzala z úprimnej túžby pokorného stotníkovho srdca. Veril a dúfal, že Pán Ježiš sa neotočí a nepovie: *Ty si pohan. Čo ty odo mňa vlastne chceš? Veď ja som poslaný ku strateným ovciam Izraela.* Viera v uzdravujúcu moc Pána Ježiša však prekonala akékoľvek obavy a slová odvážnej žiadosti predrli sa cez ústa vojenského dôstojníka.

Vtom sa Kristus otočil na prosiaceho muža s uistením, že príde, aby uzdravil stotníkovho sluhu.

### Na to prišiel na tento svet...

Veď Spasiteľ sveta túžil uzdraviť každého človeka, pretože na to prišiel na tento svet, aby zachraňoval, a nie na to, aby zahubil. Na to prišiel milujúci Spasiteľ, aby uzdravil zvesťou evanjelia dušu úprimne veriaceho človeka. Pán Ježiš vypočul prosbu veriaceho stotníka a povedal mu: „Ja prídem a uzdravím ho.“ Tieto slová nádeje túžobne chcel počuť stotník z Ježišových úst. Radostne musela zajasať stotníková duša, pretože ho nezavrhol Syn všemohúceho Boha. Neostala nevy počutá pokorná žiadosť rímskeho dôstojníka, ale Ježiš láskavo vypočul slová prosby smútiaceho Rimana. S pokorným srdcom predložil stotník svoju prosbu Synovi Najvyššieho.

## Kristus zachraňuje v ten najsprávnejší čas

Vieme totiž, že tam, kde je pravá viera úprimného srdca, tam je aj pokora pred nezmernou mocou Hospodinovou. Veď všetko dobré pochádza od Hospodina, a každá radosť má svoj pôvod v milosrdenstve Božom. Taký dobrý je Hospodin, že to slovami hádam nie je možné ani vyjadriť. Stotník, ktorý dostal od milujúceho Hospodina dar úprimnej viery, získal aj dar pokory, aby vedel správne prosiť svojho Spasiteľa o pomoc pre chorého sluhu. Predstúpil veliteľ kafarnaumskej posádky pred Syna Božieho nie ako mocný muž, ktorého na slovo počúvajú jeho vojaci, ale ako pokorný prosebník, ktorý mal obavy o život svojho sluhu. Nepostavil sa stotník pred Krista s pyšným srdcom a nejednal s Pánom Ježišom, ako s jedným zo svojich sluhov. Neprikázal rímsky dôstojník Pánovi Ježišovi: *Pod' ihmed' uzdraviť môjho služobníka!* Práve naopak, občan rímskej ríše prišiel za Pánom Ježišom ako nehodný sluha, ktorý je odkázaný na milosrdenstvo Pánovo. Nemal stotník žiadnu právomoc prikázať Pánovi Ježišovi Kristovi, aby okamžite poslušnel jeho prosbu a bezodkladne uzdravil jeho sluhu.

Nie! Veliteľ kafarnaumskej posádky prišiel za Ježišom, ako človek, ktorý sa obá-

mi a na nebi je podriadené moci Kristovej.

### A tak Pán Ježiš uzdravil...

A tak Pán Ježiš uzdravil stotníkovho sluhu, aby sa viac netrápil. Uzdravil Spasiteľ sveta úbohého stotníkovho služobníka, aby sa uzdravený sluha mohol spolu s jeho telesným pánom radovať z milosrdenstva Božieho. Pán Ježiš totiž prišiel volať k milostivému Bohu nielen synov Izraela, ale aj pohanov, ktorí predtým blúdili v temnotách pohanskej modloslužby. Evanjelium živého Boha si našlo svoje miesto v srdciach úprimne dúfajúcich v Hospodinovu pomoc, ktorá nemešká, ale príde v ten najvhodnejší okamih. Od západu i od východu. Od severu i od juhu príde milované deti Božie k Hospodinovi, ktorý ich zahrnie láskou a zotrie im každú slzu z očí, lebo nebude viac zármutku. Nebude viac smútku, keď sa na túto zem navráti náš Pán Ježiš Kristus, aby naveky spravoval ľud svojej cirkvi.

### Nestrácaj vieru...

Nestrácaj vieru, človeče, keď zažívaš trápenie, pretože to občas musí prísť. Náš Pán Ježiš Kristus ťa zachráni v tej najvhodnejšej chvíli. Nemajte strach, milé



va o zdravie svojho priateľa. V stotníkovom srdci bola pravá viera, že práve Pán Ježiš uzdraví jeho sluhu. Skrz pravú vieru pochopil stotník, že nádhernému Bohu patrí všetka moc a všetka sláva. Nechcel stotník obťažovať slávneho Spasiteľa viac, ako bolo potrebné. Uveril totiž, že Bohu nie je nič nemožné a stačí iba slovo z úst Kristových, aby ozdravel dôstojníkov služobník. Nebolo treba viac ako zachraňujúce slovo nášho Pána Ježiša Krista. Nebolo treba, aby Pán Ježiš prekročil prah stotníkovho domu, pretože všetko na ze-

sestry a drahí bratia, ak na vás prídu najrôznejšie súženia, ale dúfajte v Pána Ježiša.

Avšak, ani v tej najtemnejšej chvíli nás neopustí vznešený Pán neba a zeme a je stále s nami, lebo nás nadovšetko miluje. Nech teda poznanie, že nás miluje Hospodin, je vám svetlom v hodine zármutku, od teraz až na veky vekov!

Nech je požehnané sväté meno Hospodinovo! Amen!

—10—

Keď Ježiš vyriekol: „*Dokonané!*“, oslávil Otca a odstránil každú prekážku. Aj On sám sa oslávil a mohol sa posadiť po Otcovej pravici korunovaný úctou a dôstojnosťou. Keď z Jeho pier zaznelo: „*Dokonané!*“, porazil hriech, satana, smrť.

Milý Čitateľ! Poďme v predstavách na Lebečné miesto, teda na Golgotu. Je tam veľký zástup, ktorý ešte pred niekoľkými dňami prevolával Ježišovi na slávu, prestieral Mu pod nohy palmové ratolesti, volal „*hosanna Synovi Dávidovmu!*“, oslavoval Ho. Teraz jednohlasne kričia: „*Ukrižuj Ho!*“ Božieho Syna, ktorý sa stal človekom, žil život bez hriechu, ktorý urobil veľa zázrakov, uzdravoval: slepí videli, chromí chodili, z poviazaných padali reťaze otroctva. Toho, ktorý mal nespočetne veľa protivníkov, ale priateľa nemal.

Ježiša dovlečú ku krížu, pribijú Ho na drevo prekliatia spolu s dvoma zločincami, ktorí si možno tiež želajú: „*Ukrižuj Ho!*“, tak, ako veľký zástup. Hoci malá skupinka uverila tomu, čo videla, väčšina v Neho neverila.

Ku ktorej skupine patíš ty? O čom boli tvoje veľkonočné sviatky?

## Je potrebná Ježišova milosť?

to bola prvá, ale zároveň aj posledná príležitosť, aby sa obrátil. A on ju využil. Ešte pred západom slnka bol lotor s Ježišom v raji. Toto vyznanie hriechov bolo postačujúce k spaseniu.

Hoci dav videl Ježišove zázraky, neveril Mu. Ježiš opäť kladie veľkú otázku: či nájde vieru na zemi, keď sa opäť vráti?

Ježiš vstal z mŕtvych a žije!  
Nezostal na kríži. Ježiš žije!  
Netreba na umučenie klásť  
ani kvety, ani veniec, ako sa  
zvyknú dávať na hroby  
mŕtvych. Na tretí deň bol  
hrob otvorený a On bol  
vzkriesený.

Symbol kríža je symbolom Jeho obety, nás upamätáva na to, čo sa na Veľký piatok stalo na Golgote: že On sa pre nás stal hriechom i prekliatím, aby nám zabezpečil slobodný prístup do Otcovho domu. Ježiš žije, stojí pred Otcom a pri-

ní. Alebo keď sa dvakrát do roka postavíme k stolu Pánovmu, lebo chceme Pánu Bohu „urobiť láskavosť“, pretože si myslíme, že toľko stačí.

Keď veríme vo všetko a v každého, len v Neho nie. Keď kradneme, podvádžeme, klameme, vtedy šliapeme po Jeho svätom mene.

Aj napriek tomu: ktokoľvek si, akýkoľvek veľký je tvoj hriech, On ťa nikdy neodvrhne! „*Kto prichádza ku mne, toho ja nepošlem preč!*“ (Jn 6,37b). On presne pozná tvoju situáciu, tvoje srdce, vidí tvoje pokušenia, ktoré možno teraz prežíváš, ale stojí tam, pred Otcom, a prihovára sa za teba (Lk 22,31–32). On, ktorý drží v ruke kľúče smrti a pekla, hovorí: „*Dnes budeš so mnou v raji!*“. Nemusíš ísť do očistca alebo čakať v predsieni pekla, lebo nič také neexistuje! Hneď je spasenie! Rozumieš? Čaká ťa koruna a biele rúcho! Prečo ho nechceš?!

Roky som navštevovala jednu starú tetu, ktorá mala depresie, lebo sa veľmi bála smrti. Viackrát som jej hovorila o Ježišovej láske, ale neverila v ňu. Jedného dňa som si kľakla a tak som sa za ňu modlila. Ale keď som sa náhle postavila, videla som, že sa ticho smiala, zakrývajúc si tvár. Tak veľmi som ju ľutovala... Onedlho zomrela, odišla. Kam? Čo človek rozsieva, to aj žne... Hoci žíznila, nechcela vodu života.

Smäd je tou ľudskou biedou, keď niekto počuje Slovo, ale ono nezapustí korene v jeho srdci, aj modlitba je len prázdny slovom, nie je pre neho duchovnou obživou, neprijíma ju – a tak bude takýto človek žízniť potom v zatratení. „*Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a napije sa!*“ (Jn 7,37). Ježiš žíznil na kríži, Jeho telo bolo trápené bolesťou, horúčkou, ale žíznil najmä po stratených dušiach, ktoré netúžia po vode, darujúcej život. Aj dnes ponúka vodu života, túži po tom, aby ťa zachránil, aby ťa vytrhol z pekla. Preto zomrel, aby si ty mal život. O tom hovoria veľkonočné sviatky. Hovoria o tom aj tvoje veľkonočné sviatky? Potrebuješ túto milosť? Chceš ju? Ježiš žízni, lebo chce večerať s tebou, s tebou sa chce tešiť, s tebou plakať, chce byť tvojím verným Spoločníkom na ceste, chce byť tvojím pastierom, aby si nezablúdil, chce ťa uspokojiť, aby si v ničom nemal nedostatok, chce byť s tebou každý deň až do skončenia sveta. Chceš túto milosť?

Ibolya Varjassi



„*Keby si vedela o Božom dare a kto je ten, čo ti hovorí: Daj sa mi napíť!, ty by si požiadala jeho a on by ti dal živú vodu!*“

(Jn 4,10b).

Duchovné oči jedného z lotrov sa otvorili, počujúc Ježišovu prosbu: „*Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia!*“ (Lk 23,34b). Niečo sa v ňom prebudí, spozná, že on je na kríži oprávnené, oprávnené trpiť – je hriešny, a hneď sa chopí príležitosti: „*Ježiš, rozpomeň sa na mňa...*“. Priznáva Ježišovu veľkosť, Jeho moc, to, že On je Kráľ, ktorý má kráľovstvo, moc a raz sa vráti. Priznáva, že Ježiš daruje nové srdce a zotrie hriech. Pre lotra

hovorá sa za teba i za mňa. Ešte ani na kríži sa nezaoberal sám sebou ani mukami, ktoré Ho trápili, hanbou, krváčajúcimi ranami, ale aj tam sa prihovára za to, aby Otec odpustil, lebo „*nevedia, čo činia.*“

Naozaj mnohokrát nevieme, čo činíme, keď Mu spôsobujeme zahanbenie, keď sa, napríklad po jednej prehýrenej noci pokojne postavíme a prijmeme večeru Pánovu – niekedy napoly omáme-



Je nádherné jarné ráno. Pravdupovediac, ba priteplé na koniec marca. Deň ako stvorený zažiť niečo „veľké“, duchovné. A že je Veľký piatok, i moje kroky, tak ako kroky ďalších, takmer dvoch stoviek Humenčanov smerujú do rímskokatolíckeho kostola.

Nielen kvôli nedávnym udalostiam na bruselskom letisku nezabúda rímskokatolícky kňaz pripomenúť, že v kresťanskom svete je pre nás rok 2016 rokom milosrdenstva. *Budme dostatočne šlachetní, naučme sa odpúšťať, poučme sa zo zahanbenia, ktoré v nás zanecháva odkaz ukrytý v slovách „Otče odpusť im, lebo nevedia, čo činia.“ Priznajme svoju malosť, aby sme mohli okúsiť Jeho veľkosť. A lásku – znie jeho odkaz.*

A my, v sprievode nasledujúcom symbolický kríž nesený cirkevnými predstaviteľmi, mlkvo kráčajúc premýšľame, či môj hnev voči susedovi neustále fajčiacom na balkóne, nespravodlivému šéfovi alebo cyklistke, ktorá spôsobila dopravnú nehodu môjho brata nie je prehnaný, či by sme nemali svoje srdcia otvoriť láske viac. A tak získať silu, aby sme dokázali sami prevziať zodpovednosť za svoje kríže. A nielen za ne, pripomína duchovný najvýchodnejšieho obradu v pravoslávnom kostole. *Je totiž našou povinnosťou premýšľať a zaujať osobné stanovisko prv, než sa stane súčasťou pritakávajúceho davu. Netlieskajme, keď o tom nie sme hlboko presvedčení* – dali by sa zhrnúť jeho slová, po ktorých sa chrámom s bohatou výzdobou ozvali tóny evokujúce ďalekú Rus.

## Svetový deň modlitieb vo Vysokej nad Uhom

13. marca 2016 sa v reformovanom kresťanskom kostole vo Vysokej nad Uhom uskutočnilo ekumenické stretnutie – Svetový deň modlitieb 2016. Zúčastnili sa ho veriaci miestnych cirkví vo Vysokej nad Uhom a v Pavlovciach nad Uhom.

Celým našim zhromaždením sa tiahla nádherná téma: „Kto prijíma dieťa,

## Seniorátne kajúce bohoslužby

Veľký piatok 25. marca 2016 bol toho roku skôr ako inokedy.

V tento významný deň sa stretli účastníci seniorátnych kajúcich bohoslužieb v reformovanom kresťanskom kostole v Michalovciach. Programom nás sprevádzal seniorátny misijný referent **Pe-**

## Veľkopiatočkové rozjímanie Ekumenický pašiový sprievod v Humennom

Dá sa to? Byť milosrdný, zodpovedný, odvážny, silný? V dnešnej rýchlej dobe, keď nemáme ani poriadne čas užiť si dostatok plnohodnotných chvíľ so svojou rodinou? Veď ak máme napredovať spolu s dobou, sotva zostáva čas na posilňovanie ducha. Ostali by sme bokom, na smiech, zvažujeme v duchu cestou k ďalšiemu pašiovému zastaveniu.



A tu, v najsporejšie vyzdobenom Božom stánku reformovanej cirkvi, dostáva sa nám z úst kladzianskej evanjelickej zborovej farárky **Márie Juhásovej** úľavy. *Križ, ktorým Ježiš vo svojej viere a láske spojil nebo so zemou, aby nás očistil od našich hriechov a zbavil nás našich slabostí, je dostatočne veľký pre každého. A okrem viery a lásky nám Kristus priniesol aj pokoj. Pokoj, ktorý nám tento svet nemôže dať. Vieť ho ale dať svetú my, kresťania. No*

*prijíma mňa*“. Program pripravili kresťanky na ďalekej Kube.

Počas podujatia sme spievali piesne jednotlivých cirkví, prihovorili sa jednotliví duchovní: **Slavomír Bakoň**, správca rímskokatolíckej farnosti v Pavlovciach nad Uhom, **Ján Matáš**, farár gréckokatolíckej cirkvi vo Vysokej nad Uhom, **Pavol Hudák**, rektor domče-

**ter Korpa**. Zneli modlitby, Pána chválila kresťanská hudobná skupina *Projekt Z* zo Záhora. Božie Slovo zvestovala farárka vo Veľkých Revištiach **Danuška Hudáková**. Čítali sa pašijné udalosti, ktoré zaznamenalo evanjelium Jána od 17. kapitoly. Spoločne sme sa mohli po-

*len vtedy, keď budeme mať jeho pokoj v našich srdciach.* Vari nielen mňa tieto myšlienky potešili, uľavili na duši, dodali energiu ešte viac posilniť svoju dôveru voči sile vlastnej viery. Je to predsa všeobjímajúca láska Najvyššieho, ktorá všetko riadi.

A tým, že nám, nechápavým ľuďom ju Boh dokázal obetovaním vlastného Syna, by v našich srdciach a dušiach ne-

malo byť po pochybnostiach a nepokoji ani stopy. Práve naopak! Ak sme už uverili, je našou povinnosťou živiť v sebe nádej, že *čokoľvek vstúpi do nášho života, nemôže nám uškodiť, čokoľvek okolo sa začne rúcať, my môžeme ostať pevne stát* – uisťuje kňaz grécko-

katolíckej cirkvi v poslednom navštívenom chráme, kam sme vystúpili po schodoch Krížovej cesty.

I keď už od Veľkého piatku a ekumenického pašiového sprievodu uplynulo niekoľko týždňov, v hlave stále doznievajú slová vyrieknuté počas jeho štyroch zastavení.

Podarí sa mi na Veľký piatok o rok potešiť sa, že sa mi medzitým podarilo priblížiť Ježišovi zas o kúsok viac?

**Jana Ďurašková**

ka Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom.

Prítomní boli ešte: **Ján Koval**, rímskokatolícky kaplán, **Matúš Rainer**, vicerektor domčeka. Súčasťou ekumenického kresťanského podujatia bola dobrovoľná zbierka pre kresťanky a deti na Kube. Svetový deň modlitieb má vo Vysokej nad Uhom už nezastupiteľné miesto v duchovnom živote kresťanskej obce.

–ji–

korne skloniť pred dielom Božím, ponížený Kristus bol ukrižovaný a pochovaný v hrobe. Trpel ako je len možné najviac trpieť, aby my sme boli už vykúpení. O tom hovorila i pieseň – *Smieť žiť pre Krista*, v podaní mladých zo Záhora.

–jg–

**Synodná rada.** Dňa 11. marca sa v Rimavskej Sobote konalo mimoriadne zasadnutie Synodnej rady, na ktorom sa zaoberala hlásením ad hoc komisie, ktorá vznikla v roku 2012, ktoré zhŕňa nezákonné kroky jednotlivých cirkevných predstaviteľov slovenských seniorátov a členov slovenských cirkevných zborov v súvislosti s pričlenením našej cirkvi do Maďarskej reformovanej cirkvi. Zaoberala sa tiež prípadom cirkevných zborov, ktoré majú podĺžnosti voči Všeobecnému fondu.

**Stretnutie seniorov a seniorátnych kurátorov.** V Rimavskej Sobote na stret-

### Kancelária

#### v Kráľovskom Chlmcí

Od marca má kanceláriu Ústredie diakónie RKC na Slovensku už aj v Kráľovskom Chlmcí, ktorá je umiestnená v zčasti zrekonštruovanej budove bývalej školy patriacej reformovanému cirkevnému zboru. Reformovaný cirkevný zbor v Kráľovskom Chlmcí po zmene režimu dostal naspäť svoju budovu bývalej školy, ale rekonštrukciu budovy zbor začal až pred dvoma rokmi. Síce sa pristavba a rekonštrukcia celkom nedokončili, ale obnovené miestnosti bývalej školy sa už môžu naplniť životom.

Medzi plánmi vedenia Ústredia diakónie bolo aj otvorenie „kancelárie na východe“ popri už otvorenej kancelárii v Komárne. Keď sa predstava ústredia diakónie stretla s ponukou Reformovaného cirkevného zboru v Kráľovskom Chlmcí, bolo zrejmé, že sa nová kancelária diakónie otvorí v obnovej budove školy v Kráľovskom Chlmcí. Cirkevné zbory Zemplínskeho reformovaného seniorátu sa aj doteraz zapájali do programov diakonického centra, ale preto, že diakónia našej cirkvi plánuje rozšírenie svojej činnosti bude nová kancelária nápomocná nielen v už bežiacich programoch a v miestnej koordinácii, ale tiež môže pomôcť v začatí nových programov. Ústredie diakónie by chcelo začať službu domácej starostlivosti, ktorej koordináciu by zabezpečila práve kancelária v Kráľovskom Chlmcí.

O domácej starostlivosti sa môžete informovať u pracovníčky Eriky Lengyel na adrese Hlavná ul. 47, alebo na telefónnom čísle: 0905 825 710. Pre podporu tejto služby Ústredie diakónie spustí akreditovaný vzdelávací kurz, o ktorom sa môžete informovať na vyššie uvedení kontaktoch. **István Molnár**

nutí seniorov a seniorátnych kurátorov dňa 12. marca odznali správy o živote seniorátov, boli stanovené termíny seniorátnych valných zhromaždení, hovorilo sa o Stretnutí kresťanov, ktoré sa uskutoční v dňoch 7–10. júla 2016 v Budapešti, o oslavách 500. výročia reformácie, o opätovnom spísaní pozemkov, ktoré boli skonfiškované na základe Benešových dekrétov, ako aj o pripravovaných nových zákonoch.

**15. marec.** Biskup László Fazekas sa dňa 15. marca na pozvanie maďarského veľvyslanectva zúčastnil na koncerte pri príležitosti 168. výročia maďarských oslobodzovacích bojov v koncertnej sále Slovenského rozhlasu, ako aj na následnej recepcii. Dňa 16. marca v Evanjelickom lýceu v Prešove sa konala slávnosť, v rámci ktorej si pripomenuli 168. výročie maďarských národnoslobodzovacích bojov a revolúcie. Slávnosť zorganizoval košický hlavný konzul maďarského veľvyslanectva Ádám Szesztay. Prítomná bola delegácia Maďarskej evanjelickej cirkvi pod vedením biskupa Tamása Fabinyho. Na-

### Cesta do Izraela

Milí bratia a milé sestry!

V dňoch 1. do 8. októbra 2016 máte opäť možnosť zúčastniť sa na ceste do Izraela. Sprievodcom bude fundovaný katolícky kňaz Jaroslav Rindoš, a duchovnú stránku zájazdu bude mať na starosti Erika Domonkošová, farárka Slovenského reformovaného cirkevného zboru v Košiciach. Navštívime miesta, ktoré zohrávajú významnú úlohu v dejinách spásy.

Blížšie informácie môžete získať na adrese: Erika Domonkošová, Na záhumní 17, 040 15 Košice-V. Tel.: 055/68 41 596, 0903/914 964, 0917/350 174. E-mail: domonkosovaerika@gmail.com.

### Program na Reformovanej teologickej fakulte Univerzity Jánosa Selyeho

4. mája bude v Dôstojníckom pavilóne v Komárne mať prednášku dr. Zoltán Bóna, šéfredaktor Theologiai Szemle pod názvom Ekumenický pohľad na otázku migrantov.

12. mája v Dôstojníckom pavilóne bude medzinárodná religionistická konferencia, v rámci ktorej dôjde k podpisu dohody o spolupráci s Vieroucnou univerzitou v Debrecíne.

šu cirkve zastupovali: biskup László Fazekas, zástupca biskupa Róbert Géresi a hlavný synodný radca Sándor Molnár. Slávnosť sa začala pozdravom biskupa Východného dištriktu Evanjelickej a. v. cirkvi na Slovensku Slavomíra Sabola. Maďarské štátne vyznamenanie bolo udelené Jozefovi Kuziakovi, starostovi Marhane. Bola podpísaná zmluva o spolupráci medzi gymnáziom v Nyíregyháze a v Prešove, a tak sa budú môcť aj tieto 2 gymnáziá zapojiť do hnutia „500 protestantských škôl oslavuje 500. výročie reformácie. Slávnostné zhromaždenie položilo veniec k pamätnej tabuli Lajosa Kossutha, ktorá sa nachádza v budove Lýcea. Piesňami počas dňa slúžil Spevokol Laudate Dominum z Maďarského reformovaného cirkevného zboru z Košíc.

**Vedecká rada.** Dňa 18. marca sa za účasti biskupa László Fazekasa konalo zasadnutie Vedeckej rady Reformovanej teologickej fakulty Univerzity Jánosa Selyeho.

**Informácia.** Zástupca biskupa Róbert Géresi, biskup László Fazekas a hlavný synodný radca Sándor Molnár v dňoch 29–31. marca v Komárne, Gemerskej Hôrke a v Kráľovskom Chlmcí podali informácie predstaviteľom cirkevných zborov, ktoré budú na základe návrhov seniorátnych rád účastné podpory poskytnutej našej cirkvi Maďarskou vládou.

### KALVÍNSKE HLASY

Úradný orgán Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Adresa vydavateľa: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. IČO: 00179191.

Vychádza mesačne.

Šéfredaktor: László Fazekas

Redaktor: Lucia Kis

Sekretárka a distribútorka: Lucia Kis  
Predplatné prijíma každý reformovaný farský úrad i redakcia.

Predplatné na jeden (kalendárny) rok: 3,60 eur.

Distribúciu vykonáva redakcia:

930 10 Dolný Štál 380

E-mail: kh@reformata.sk

Telefón: 031/55 90 141 (zároveň fax i odkazovač).

Redakcia došlé rukopisy nearchivuje a nevracia, vyhradzuje si právo na ich odbornú úpravu.

Tlačiarenská príprava: Lukács Kis

Tlač: Reproffset, Dunajská Streda

ISSN: 1335-3713

Evidenčné číslo: EV 3627/09